

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2021 *

«Προδικαστική παραπομπή – Επείγουσα προδικαστική διαδικασία – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών – Άρθρο 6, παράγραφος 1, και άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ' – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο έχει εκδοθεί βάσει εθνικής πράξεως περί απαγγελίας κατηγορίας – Έννοια της φράσης “ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος” – Απουσία εθνικού εντάλματος σύλληψης – Συνέπειες – Αποτελεσματική δικαστική προστασία – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης»

Στην υπόθεση C-414/20 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (ειδικό ποινικό δικαστήριο, Βουλγαρία) με απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Σεπτεμβρίου 2020, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας εις βάρος του

MM,

παρισταμένης της:

Spetsializirana prokuratura,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Prechal, πρόεδρο τμήματος, N. Wahl (εισηγητή), F. Biltgen, L. S. Rossi και J. Passer, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη το από 3 Σεπτεμβρίου 2020 αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Σεπτεμβρίου 2020, να εκδικασθεί η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη την από 21 Σεπτεμβρίου 2020 απόφαση του τρίτου τμήματος να κάνει δεκτό το ως άνω αίτημα,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Νοεμβρίου 2020,

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο MM, εκπροσωπούμενος από τις V. T. Bratoevska και T. Gincheva, advokati,
- η Βουλγαρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις T. Tsingileva και L. Zaharieva,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. J. Ruiz Sánchez,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους C. Ladenburger και I. Zaloguin, καθώς και από την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Δεκεμβρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584), καθώς και την ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας εις βάρος του MM, ο οποίος, αμφισβητώντας το κύρος του ευρωπαϊκού εντάλματος που εκδόθηκε εις βάρος του, ζητεί την επανεξέταση του μέτρου προσωρινής κρατήσεως που ελήφθη στην περίπτωση του.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», έχει ως εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 [ΣΕΕ].»

- 4 Το άρθρο 6 αυτής της αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο τιτλοφορείται «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών», προβλέπει τα εξής:

«1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.

3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»

- 5 Το άρθρο 8 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Περιεχόμενο και τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει στην παράγραφο 1, στοιχείο γ', τα εξής:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

[...]

γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2:

[...]».

- 6 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 περιλαμβάνει, στο παράρτημά της, έντυπο που αποτελεί το ενιαίο υπόδειγμα ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Στο στοιχείο β' του εντύπου αυτού, όπου πρέπει να αναγραφεί η «απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης», το σημείο 1 κάνει λόγο για «[έ]νταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ».

Το βουλγαρικό δίκαιο

- 7 Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 μεταφέρθηκε στο βουλγαρικό δίκαιο με τον *Zakon za ekstraditsiata i evropeiskata zaroved za arest* (νόμο περί εκδόσεως και περί του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, DV αριθ. 46/05, της 3ης Ιουνίου 2005, στο εξής: ZEEZA). Το άρθρο 37 του ZEEZA περιέχει τις διατάξεις σχετικά με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και έχει διατύπωση σχεδόν πανομοιότυπη με εκείνη του άρθρου 8 της αποφάσεως-πλαisiού.

- 8 Κατά το άρθρο 56, παράγραφος 1, σημείο 1, του ZEEZA, ο εισαγγελέας είναι αρμόδιος, κατά την ποινική διαδικασία, για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του καταζητούμενου. Κατά το στάδιο αυτό της ποινικής διαδικασίας, η βουλγαρική νομοθεσία δεν προβλέπει δυνατότητα συμμετοχής δικαιοδοτικού οργάνου στην έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ούτε πριν ούτε μετά την έκδοσή του.

- 9 Βάσει του άρθρου 200 του *nakazatelno protsesualen kodeks* (κώδικα ποινικής δικονομίας, στο εξής: NPK), σε συνδυασμό με το άρθρο 66 του ZEEZA, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να προσβληθεί μόνον ενώπιον εισαγγελέα ανωτέρου βαθμού.

- 10 Το ένταλμα προσαγωγής, σκοπός του οποίου είναι να οδηγηθεί ενώπιον των αστυνομικών ανακριτικών οργάνων το πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη, διέπεται από το άρθρο 71 του NPK. Το ένταλμα προσαγωγής μπορεί να προσβληθεί μόνον ενώπιον του εισαγγελέα.

- 11 Η απαγγελία κατηγορίας εις βάρος προσώπου για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη διέπεται, ειδικότερα, από το άρθρο 219 του ΝΡΚ.
- 12 Το άρθρο 219, παράγραφος 1, του ΝΡΚ ορίζει ότι «[ε]φόσον συλλεγούν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την ενοχή συγκεκριμένου προσώπου [...], το ανακριτικό όργανο συντάσσει έκθεση προς τον εισαγγελέα και απαγγέλει εις βάρος του εμπλεκόμενου προσώπου την κατηγορία, εκδίδοντας προς τούτο σχετική διάταξη». Πρόκειται για πράξη που εκδίδεται από το ανακριτικό όργανο υπό τον έλεγχο του εισαγγελέα. Όπως προκύπτει από το άρθρο 219, παράγραφοι 4 έως 8, και από το άρθρο 221 του ΝΡΚ, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να γνωστοποιηθεί το κατηγορητήριο στο πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι έχει διαπράξει αξιόποινη πράξη, και να του παρασχεθεί η δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Η εν λόγω διάταξη δεν έχει ως έννομη συνέπεια τη λήψη μέτρου κρατήσεως εις βάρος του κατηγορουμένου.
- 13 Η διάταξη του ανακριτικού οργάνου για την απαγγελία της κατηγορίας δεν προσβάλλεται ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου. Προσβάλλεται μόνον ενώπιον του εισαγγελέα. Το άρθρο 200 του ΝΡΚ ορίζει συγκεκριμένα ότι «[η] διάταξη του ανακριτικού οργάνου μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του εισαγγελέα. Η απόφαση του εισαγγελέα, η οποία δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, προσβάλλεται ενώπιον εισαγγελέα ανωτέρου βαθμού, του οποίου η απόφαση είναι απρόσβλητη».
- 14 Η θέση υπό προσωρινή κράτηση προσώπου εις βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη διέπεται, κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας, από το άρθρο 64 του ΝΡΚ.
- 15 Κατά το άρθρο 64, παράγραφος 1, του ΝΡΚ, «[τ]ο μέτρο της προσωρινής κρατήσεως διατάσσεται, κατά την ποινική προδικασία, από το αρμόδιο πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατόπιν αιτήσεως του εισαγγελέα».
- 16 Για την υποβολή της σχετικής αιτήσεως, ο εισαγγελέας πρέπει να εκτιμήσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 63, παράγραφος 1, του ΝΡΚ, προκειμένου να ζητήσει από το δικαστήριο αυτό να επιβάλει στον κατηγορούμενο, μετά την απαγγελία της κατηγορίας, το πλέον αυστηρό μέτρο προσωρινής κρατήσεως στο πλαίσιο της προδικασίας.
- 17 Κατά το άρθρο 64, παράγραφος 2, του ΝΡΚ, ο κατηγορούμενος μπορεί να κρατηθεί, μετά από διαταγή του εισαγγελέα, για μέγιστη διάρκεια 72 ωρών, ώστε να καταστεί δυνατή η εμφάνισή του ενώπιον του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο να λάβει, ενδεχομένως, το μέτρο της προσωρινής κρατήσεως.
- 18 Το άρθρο 64, παράγραφος 3, του ΝΡΚ ορίζει ότι «το δικαστήριο εξετάζει αμέσως την υπόθεση [...] παρισταμένου του κατηγορουμένου [...]».
- 19 Κατά το άρθρο 64, παράγραφος 4, του ΝΡΚ, το δικαστήριο είναι η αρμόδια αρχή για να εξετάσει την αίτηση του εισαγγελέα περί προσωρινής κρατήσεως και να κρίνει αν πρέπει να επιβάλει το συγκεκριμένο μέτρο, να επιβάλει ηπιότερο μέτρο ή να αρνηθεί γενικώς την επιβολή μέτρου δικονομικού καταναγκασμού εις βάρος του κατηγορουμένου.
- 20 Κατά το άρθρο 270 του ΝΡΚ, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αποφάσεις επί του μέτρου καταναγκασμού και των λοιπών μέτρων δικαστικού ελέγχου κατά τη διάρκεια της δίκης»:

«1. Το ζήτημα της αντικαταστάσεως του μέτρου καταναγκασμού δύναται να εγερθεί οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της δίκης. Νέο αίτημα σχετικά με το μέτρο μπορεί να υποβληθεί ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου μόνο σε περίπτωση μεταβολής των περιστάσεων.

2. Το δικαστήριο αποφαινεται με διάταξη σε δημόσια συνεδρίαση

[...]

4. Η διάταξη στην οποία αναφέρονται οι παράγραφοι 2 και 3 υπόκειται σε έφεση [...].

Η διαφορά της κύριας δίκης, τα προδικαστικά ερωτήματα και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 21 Στη Βουλγαρία κινήθηκε ποινική δίωξη εις βάρος σαράντα ενός ατόμων λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματική οργάνωση παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Δεκαέξι εξ αυτών, συμπεριλαμβανομένου του MM, διέφυγαν τη σύλληψη.
- 22 Με την από 8 Αυγούστου 2019 διάταξή του κατ' εφαρμογήν του άρθρου 71 του ΝΡΚ, το ανακριτικό όργανο εξέδωσε ένταλμα αναζήτησης εις βάρος του MM, με σκοπό τη βίαιη προσαγωγή του ενώπιον των αστυνομικών αρχών. Η εν λόγω διάταξη, η οποία εκδόθηκε από αστυνομικό ανακριτικό υπάλληλο, ουδέποτε εκτελέστηκε στην πράξη.
- 23 Με διάταξη της 9ης Αυγούστου 2019, το ανακριτικό όργανο, με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, απήγγειλε εις βάρος του MM την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Δεδομένου ότι ο MM διέφευγε τη σύλληψη, η ως άνω διάταξη, η οποία, κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν είχε ως έννομη συνέπεια τη λήψη μέτρου κρατήσεως, αλλά είχε αποκλειστικώς ως σκοπό να του γνωστοποιηθεί το εις βάρος του κατηγορητήριο, επιδόθηκε μόνο στον αυτεπαγγέλτως διορισθέντα δικηγόρο του.
- 24 Στις 16 Ιανουαρίου 2020 ο εισαγγελέας εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος του MM. Στο πεδίο που αφορά την «[α]πόφαση επί της οποίας βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης», στο σημείο 1, υπό τον τίτλο «[έ]νταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ», μνημονεύεται μόνον η διάταξη της 9ης Αυγούστου 2019, με την οποία απαγγέλθηκε στον MM η κατηγορία.
- 25 Στις 25 Μαρτίου 2020 η υπόθεση ήχθη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου προκειμένου να εξετασθεί επί της ουσίας.
- 26 Στις 16 Απριλίου 2020 ο εισαγγελέας υπέβαλε αίτηση περί προσωρινής κρατήσεως των ατόμων που διέφευγαν τη σύλληψη, μεταξύ των οποίων και ο MM. Σε δημόσια συνεδρίαση που πραγματοποιήθηκε στις 24 Απριλίου 2020, το αιτούν δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αυτή με την αιτιολογία ότι, δυνάμει του εθνικού δικαίου, δεν ήταν δυνατόν να διαταχθεί ερήμην του κατηγορουμένου το σχετικό μέτρο.
- 27 Στις 5 Ιουλίου 2020 ο MM συνελήφθη στην Ισπανία, σε εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης της 16ης Ιανουαρίου 2020. Στις 28 Ιουλίου 2020 έγινε παράδοσή του στις βουλγαρικές δικαστικές αρχές. Την ίδια ημέρα ο εισαγγελέας αιτήθηκε την προσωρινή κράτηση του MM.
- 28 Στις 29 Ιουλίου 2020, μετά τη διεξαγωγή ακροατηρίου στο οποίο MM παρέστη αυτοπροσώπως και προέβαλε τους ισχυρισμούς του, το αιτούν δικαστήριο διέταξε την προσωρινή κράτησή του.
- 29 Στις 5 Αυγούστου 2020 ο MM άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως με την οποία διατάχθηκε η προσωρινή κράτησή του, επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, την έλλειψη νομιμότητας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που είχε εκδοθεί εις βάρος του, και ζήτησε από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.
- 30 Στις 14 Αυγούστου 2020 το δευτεροβάθμιο δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση με την οποία διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση του MM, χωρίς να εξετάσει τα ζητήματα σχετικά με τις ενδεχόμενες πλημμέλειες του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και απορρίπτοντας το αίτημα της υπεράσπισης για προδικαστική παραπομπή ενώπιον του Δικαστηρίου.

- 31 Στις 27 Αυγούστου 2020 ο MM κατέθεσε, δυνάμει του άρθρου 270 του ΝΡΚ, νέα αίτηση ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας δικαστικό έλεγχο της νομιμότητας της απόφασης με την οποία διατάχθηκε η προσωρινή κράτησή του.
- 32 Κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2020, ο MM επικαλέστηκε, μεταξύ άλλων, την έλλειψη νομιμότητας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, επισημαίνοντας ότι αυτή δεν ελήφθη υπόψη από την ισπανική δικαστική αρχή που προέβη στην εκτέλεση του εντάλματος, για τον λόγο και μόνον ότι ο MM είχε συγκατατεθεί στην παράδοσή του στις βουλγαρικές αρχές. Ο MM ζήτησε να αναγνωριστεί το δικαίωμά του να προβάλει ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου την έλλειψη νομιμότητας και υποστήριξε ότι, λόγω αυτής, καθίστατο παράνομη και η απόφαση με την οποία διατάχθηκε η προσωρινή κράτησή του. Κατά συνέπεια, ο MM ζήτησε την εξαφάνιση της ως άνω απόφασης.
- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Spetsializiran nakazatelen sad (ειδικό ποινικό δικαστήριο, Βουλγαρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Συνάδει προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιίου 2002/584 εθνική νομοθετική ρύθμιση κατά την οποία το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και η εθνική δικαστική απόφαση επί της οποίας στηρίχθηκε εκδίδονται αποκλειστικά από τον εισαγγελέα, χωρίς δυνατότητα συμμετοχής του αρμόδιου δικαστηρίου στην έκδοσή τους ή ασκήσεως εκ μέρους του δικαστηρίου αυτού προληπτικού ή εκ των υστέρων δικαστικού ελέγχου;
- 2) Συνάδει προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλασιίου 2002/584 ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης του οποίου η έκδοση στηρίχθηκε σε διάταξη περί απαγγελίας της κατηγορίας σε βάρος του καταζητούμενου, χωρίς η εν λόγω διάταξη να αφορά τη θέση του τελευταίου υπό κράτηση;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Εάν έχει εκτελεστεί κανονικά ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η έκδοση και ο έλεγχος νομιμότητας του οποίου έχουν λάβει χώρα χωρίς τη συμμετοχή δικαιοδοτικού οργάνου και το οποίο έχει στηριχθεί σε εθνική διάταξη μη προβλέπουσα τη θέση του καταζητούμενου υπό κράτηση, και έχει γίνει παράδοση του καταζητούμενου, πρέπει να παρέχεται στον καταζητούμενο δικαίωμα ασκήσεως πραγματικής προσφυγής στο πλαίσιο της ίδιας ποινικής διαδικασίας με εκείνη κατά την οποία εκδόθηκε το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης; Συνεπάγεται το δικαίωμα ασκήσεως πραγματικής προσφυγής ότι ο καταζητούμενος πρέπει να περιέρχεται στη θέση που θα είχε εάν δεν είχαν προσβληθεί τα δικαιώματά του;»
- 34 Με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2020, το αιτούν δικαστήριο ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι η απόφαση με την οποία διατάχθηκε ως προσωρινό μέτρο η προσωρινή κράτηση του MM μεταρρυθμίστηκε στις 27 Νοεμβρίου 2020 και ότι το προσωρινό αυτό μέτρο έχει λάβει έκτοτε τη μορφή του κατ' οίκον περιορισμού.

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 35 Το αιτούν δικαστήριο, με αίτημα που κατέθεσε στις 4 Σεπτεμβρίου 2020, ζήτησε να εξεταστεί η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 36 Ως προς το ζήτημα αυτό, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλασιίου 2002/584, η οποία εμπίπτει στους τομείς που μνημονεύονται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και

δικαιοσύνης. Συνεπώς, είναι όντως δυνατόν να εφαρμοστεί εν προκειμένω η επείγουσα προδικαστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23α του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 107 του Κανονισμού του Διαδικασίας.

- 37 Δεύτερον, όσον αφορά το κριτήριο του επείγοντος, πρέπει, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, να λαμβάνεται υπόψη το αν ο ενδιαφερόμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, την ελευθερία του και η συνέχιση της κρατήσεώς του εξαρτάται από την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες Lübeck και Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψη 38, και της 14ης Μαΐου 2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU και C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, σκέψη 99].
- 38 Στην προκειμένη περίπτωση, από τα όσα προεκτέθηκαν στις σκέψεις 21, 28, 31 και 32 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει, αφενός, ότι η διαφορά της κύριας δίκης αφορά τις υπόνοιες περί συμμετοχής του MM σε εγκληματική οργάνωση παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών και, αφετέρου, ότι έχει ληφθεί εις βάρος του MM, στις 29 Ιουλίου 2020, απόφαση με την οποία αυτός έχει τεθεί υπό προσωρινή κράτηση. Στις 27 Αυγούστου 2020 ο MM προσέβαλε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 270 ΝΡΚ, τη νομιμότητα της εις βάρος του αποφάσεως, επικαλούμενος συναφώς την έλλειψη νομιμότητας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που είχε εκδοθεί εις βάρος του.
- 39 Επομένως, η συνέχιση της προσωρινής κρατήσεως του MM εξαρτιόταν, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, από την απόφαση του Δικαστηρίου, εφόσον η απάντηση του τελευταίου στα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο θα μπορούσε να έχει άμεσες συνέπειες για την τύχη της αποφάσεως με την οποία διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση. Εξάλλου, η αντικατάσταση του αρχικώς διαταχθέντος καταναγκαστικού μέτρου εις βάρος του MM με το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού δεν επηρεάζει το ως άνω συμπέρασμα, δεδομένου ότι και το νέο μέτρο μπορεί, ως εκ της φύσης του, να περιορίζει σημαντικά την ελευθερία του MM.
- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, στις 21 Σεπτεμβρίου 2020, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να δεχθεί το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου για εφαρμογή της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας στην προκειμένη περίπτωση.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 41 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 έχει την έννοια ότι η ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» εξαρτάται από την ύπαρξη δικαστικού ελέγχου επί της αποφάσεως έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και επί της εθνικής αποφάσεως με την οποία συναρτάται το ένταλμα αυτό.
- 42 Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση έκδοσης του επίμαχου στην κύρια δίκη ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και η εθνική διάταξη περί απαγγελίας κατηγορίας, στην οποία στηρίχθηκε η έκδοση του εντάλματος, πρέπει να θεωρηθούν αμφότερες ως πράξεις του εισαγγελέα και μόνον. Δεδομένου όμως ότι το ισχύον εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει κανένα μέσο ένδικης προστασίας κατά των πράξεων αυτών, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να κριθεί από το Δικαστήριο αν το εθνικό δίκαιο συνάδει με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584.

- 43 Αντιθέτως, το αιτούν δικαστήριο δεν εκφράζει αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα χαρακτηρισμού του εισαγγελέα ως «δικαστικής αρχής έκδοσης», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, υπό το πρίσμα των στοιχείων που πρέπει, βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου, να συντρέχουν για τον χαρακτηρισμό αυτό, ήτοι, αφενός, της συμμετοχής του στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης και, αφετέρου, της ανεξαρτησίας του κατά την άσκηση των καθηκόντων που είναι συμφυή με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, OG και PI (Εισαγγελίες Lübeck και Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, σκέψεις 51 και 74, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 52].
- 44 Όπως έχει διευκρινίσει δε το Δικαστήριο, όταν η απόφαση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης λαμβάνεται από άλλη αρχή πλην δικαιοδοτικού οργάνου, η ύπαρξη δικαστικού ελέγχου επί της αποφάσεως αυτής δεν συνιστά προϋπόθεση προκειμένου η αρχή που την έλαβε να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαστική αρχή έκδοσης» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584. Μια τέτοια απαίτηση δεν άπτεται των καταστατικών και οργανωτικών κανόνων της εν λόγω αρχής, αλλά αφορά τη διαδικασία έκδοσης του εντάλματος, η οποία πρέπει να ανταποκρίνεται στις επιταγές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας [απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2020, Openbaar Ministerie (Πλαστογραφία), C-510/19, EU:C:2020:953, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 45 Αντιθέτως, η απουσία τέτοιου δικαστικού ελέγχου όταν άλλη αρχή, πλην δικαιοδοτικού οργάνου, λαμβάνει την απόφαση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει σημασία για την απάντηση που θα πρέπει να δοθεί στο πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματος, όπερ σημαίνει ότι θα εξεταστούν στο πλαίσιο της απάντησης σε εκείνο το ερώτημα οι απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία σε περίπτωση που προκύπτει ότι, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους έκδοσης, οι προϋποθέσεις έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και της εθνικής αποφάσεως επί της οποίας βασίστηκε η έκδοσή του δεν υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ούτε πριν ούτε μετά την παράδοση του καταζητούμενου.
- 46 Ως εκ τούτου, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 έχει την έννοια ότι η ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» δεν εξαρτάται από την ύπαρξη δικαστικού ελέγχου επί της αποφάσεως έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και επί της εθνικής αποφάσεως με την οποία συναρτάται το ένταλμα αυτό.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 47 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2002/584 έχει την έννοια ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να θεωρείται άκυρο εφόσον δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 48 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στην οποία στηρίζεται το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει ως έρεισμα την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι οι αντίστοιχες εθνικές έννομες τάξεις τους είναι σε θέση να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως δε στον Χάρτη (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 49 Οι αρχές της αμοιβαίας αναγνώρισης και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης που αποτελούν το θεμέλιο του συστήματος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης βασίζονται στην παραδοχή ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις από τις οποίες εξαρτάται το

κύρος του, όπως είναι, μεταξύ άλλων, εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584. Πράγματι, δεν υφίσταται, κατ' αρχήν, δικαστική προστασία σε δύο επίπεδα, σε περίπτωση που έχει εφαρμοστεί διαδικασία έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης χωρίς εθνική δικαστική αρχή να έχει λάβει, πριν από την έκδοση του εντάλματος αυτού, απόφαση με την οποία να συναρτάται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, όπως παραδείγματος χάριν απόφαση για την έκδοση εθνικού εντάλματος σύλληψης (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 57).

- 50 Υπό την οπτική αυτή, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 προβλέπει ειδικότερα, στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να περιέχει πληροφορίες οι οποίες υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημά της, ώστε να βεβαιώνεται ότι υπάρχει «εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2» της αποφάσεως-πλαisiού. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αναγράφονται στο έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως-πλαisiού, και πιο συγκεκριμένα στο σημείο β', το οποίο τιτλοφορείται «Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης» και περιέχει το σημείο 1 που προβλέπει ότι πρέπει να μνημονεύεται το «[έ]νταλμα σύλληψης ή [η] δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ».
- 51 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, μολονότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 δεν ορίζει επακριβώς την έννοια «[έ]νταλμα σύλληψης ή [...] δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ», από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η έννοια αυτή αναφέρεται, πρώτον, σε εθνική πράξη διαφορετική από την απόφαση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 58).
- 52 Όσον αφορά, δεύτερον, την ερμηνεία του όρου «δικαστική απόφαση», έχει κριθεί ότι ο όρος αυτός καλύπτει όλες τις αποφάσεις των αρχών που μετέχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στα κράτη μέλη, εξαιρουμένων των αστυνομικών υπηρεσιών (απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2016, Özçelik, C-453/16 PPU, EU:C:2016:860, σκέψη 33).
- 53 Όσον αφορά, τρίτον, τη φύση της πράξεως για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 90 έως 93 των προτάσεών του, για να εμπίπτει στο εννοιολογικό πεδίο της φράσης «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος», όπως χρησιμοποιείται στη διάταξη αυτή, η εθνική πράξη που συνιστά τη βάση για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει, έστω και αν δεν προσδιορίζεται με την ονομασία «εθνικό ένταλμα σύλληψης» στη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης, να παράγει ισοδύναμα έννομα αποτελέσματα, ήτοι τα αποτελέσματα ενός εντάλματος αναζήτησης και σύλληψης του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη. Επομένως, δεν λογίζονται ως τέτοιες όλες οι πράξεις με τις οποίες κινείται η ποινική δίωξη κατά ενός προσώπου, αλλά αποκλειστικώς εκείνες που αποσκοπούν, μέσω της επιβολής δικαστικού μέτρου καταναγκασμού, στη σύλληψη του προσώπου αυτού, ώστε να εμφανιστεί ενώπιον δικαστή προκειμένου να μπορούν να διενεργηθούν οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας.
- 54 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία που περιέχει η απόφαση περί παραπομπής συνάγεται ότι η εθνική πράξη επί της οποίας στηρίχθηκε η έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του MM είναι η από 9 Αυγούστου 2019 διάταξη του εισαγγελέα για την απαγγελία κατηγορίας, η οποία έχει ως αντικείμενο αποκλειστικώς και μόνον να γνωστοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο το κατηγορητήριο και να του παρασχεθεί η δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του δίνοντας εξηγήσεις και προτείνοντας αποδεικτικά μέσα.

- 55 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο κατέστησε σαφές, απαντώντας σε ερώτηση που του απηύθυνε το Δικαστήριο ζητώντας διευκρινίσεις, ότι, πέραν του εντάλματος προσαγωγής το οποίο συνίστατο στην από 8 Αυγούστου 2019 διάταξη που εκδόθηκε από τις αστυνομικές υπηρεσίες, ουδέν άλλο εθνικό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί εις βάρος του MM. Το αιτούν δικαστήριο αναφέρει ειδικότερα ότι ουδέποτε εκδόθηκε εις βάρος του MM διάταξη βάσει του άρθρου 64, παράγραφος 2, του ΝΡΚ.
- 56 Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών και εφόσον το αιτούν δικαστήριο, το οποίο είναι αρμόδιο για τον σχετικό έλεγχο, επιβεβαιώσει την ακρίβεια των προαναφερθέντων, το επίδικο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν έχει, κατά τα φαινόμενα, ως νομική βάση εθνικό ένταλμα σύλληψης ή εκτελεστή δικαστική απόφαση της ίδιας ισχύος, αντιθέτως προς τις απαιτήσεις του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπερ θα σήμαινε ότι το συγκεκριμένο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι άκυρο.
- 57 Κατόπιν του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2002/584 έχει την έννοια ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να θεωρείται άκυρο εφόσον δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Ως τέτοια νοούνται τα εθνικά μέτρα που λαμβάνονται από δικαστική αρχή και έχουν ως αντικείμενο την αναζήτηση και τη σύλληψη προσώπου εις βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, με σκοπό την εμφάνισή του ενώπιον δικαστή προκειμένου να διενεργηθούν οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας. Το αιτούν δικαστήριο είναι εκείνο που οφείλει να ελέγξει αν μια εθνική πράξη περί απαγγελίας κατηγορίας, όπως αυτή στην οποία βασίζεται το επίμαχο στην κύρια δίκη ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, παράγει τέτοια έννομα αποτελέσματα.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 58 Με το τρίτο ερώτημά του, το οποίο περιλαμβάνει δύο σκέλη, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί, πρώτον, αν, σε περίπτωση όπου δεν υπάρχουν στη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης διατάξεις που να προβλέπουν μέσο ένδικης προστασίας για τον έλεγχο των προϋποθέσεων υπό τις οποίες εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μια αρχή που, ενώ μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, όταν εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται ενδίκου μέσου στο πλαίσιο του οποίου, αφενός, αμφισβητείται η νομιμότητα της διατήρησης της προσωρινής κράτησης προσώπου που παραδόθηκε δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος βάσει εθνικής πράξεως η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιο, και, αφετέρου, προβάλλεται ισχυρισμός περί ακυρότητας αυτού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, επιτρέπει στο εθνικό αυτό δικαστήριο να κρίνει ότι είναι αρμόδιο να ασκήσει τέτοιο έλεγχο του κύρους. Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι επιβάλλεται στο εθνικό δικαστήριο, εφόσον διαπιστώσει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαίσιο, στον βαθμό που δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, να διατάξει, κατά συνέπεια, την απόλυση του προσώπου το οποίο τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση μετά την παράδοσή του από το κράτος μέλος εκτέλεσης στο κράτος μέλος έκδοσης.

Επί της αρμοδιότητας του εθνικού αιτούντος δικαστηρίου να εξετάσει το κύρος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

- 59 Με το πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματός του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, από τη στιγμή που έχει ανακύψει ενώπιόν του το ζήτημα των συνεπειών της εκτέλεσης ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο πλαίσιο ενδίκου μέσου με το οποίο ζητείται η άρση της προσωρινής κρατήσεως του MM, οφείλει να παράσχει την απαιτούμενη από το άρθρο 47 του Χάρτη αποτελεσματική δικαστική προστασία, ή αν, αντιθέτως, θα πρέπει να κρίνει εαυτό αναρμόδιο να αποφανθεί επί του ζητήματος του κύρους του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, παρέχοντας στον MM τη δυνατότητα να ασκήσει νέο βοήθημα για να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση.
- 60 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι, βάσει των εφαρμοστέων διατάξεων της βουλγαρικής ποινικής δικονομίας, όταν προσβάλλεται ενώπιόν του, δυνάμει του άρθρου 270 του ΝΡΚ, η νομιμότητα μέτρου προσωρινής κρατήσεως, δεν έχει την εξουσία να ελέγξει παρεμπιπτόντως το κύρος εθνικού ή ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στον βαθμό που δεν είναι αρμόδιο να εξετάσει την απόφαση του εισαγγελέα να εκδώσει τέτοιο ένταλμα, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή μπορεί να προσβληθεί μόνον ενώπιον εισαγγελέα ανωτέρου βαθμού.
- 61 Επ' αυτού, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, στο πλαίσιο διαδικασίας σχετικής με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, ως προς το οποίο πρέπει να τεκμαίρεται ότι τηρεί το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το δίκαιο αυτό [αποφάσεις της 23ης Ιανουαρίου 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψη 50, και της 6ης Δεκεμβρίου 2018, IK (Εκτέλεση παρεπόμενης ποινής), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, σκέψη 66].
- 62 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει επίσης ότι το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης περιλαμβάνει προστασία, σε δύο επίπεδα, των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων πρέπει να απολαύει ο καταζητούμενος, καθόσον στη δικαστική προστασία που προβλέπεται στο πρώτο επίπεδο, κατά την έκδοση εθνικής αποφάσεως όπως το εθνικό ένταλμα σύλληψης, προστίθεται η προστασία που πρέπει να εξασφαλίζεται στο δεύτερο επίπεδο, κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, η οποία μπορεί, κατά περίπτωση, να παρέχεται σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την έκδοση της εν λόγω εθνικής δικαστικής αποφάσεως [αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 59, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 38].
- 63 Επομένως, σε περίπτωση μέτρου όπως η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το οποίο μπορεί να θίξει το δικαίωμα του ενδιαφερομένου στην ελευθερία, η προστασία αυτή συνεπάγεται ότι, τουλάχιστον σε ένα από τα δύο επίπεδά της, πρέπει να εκδίδεται απόφαση που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία [αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 60, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 39].
- 64 Επιπλέον, το δεύτερο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων του ενδιαφερομένου προϋποθέτει ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος ελέγχει αν έχουν τηρηθεί οι αναγκαίες για την έκδοσή του προϋποθέσεις και εξετάζει με αντικειμενικότητα, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενοχοποιητικά και τα απαλλακτικά στοιχεία, και χωρίς να είναι εκτεθειμένη στον κίνδυνο επιρροής από εξωτερικές οδηγίες, ιδίως εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, αν η έκδοση του εντάλματος είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας [αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de

Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 61, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 40].

- 65 Εξάλλου, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης σε αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, εντούτοις δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση έκδοσης ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να υπόκεινται, στο εν λόγω κράτος μέλος, σε δικαστικό έλεγχο που να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις οι οποίες είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία [απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 66 Το ένδικο μέσο το οποίο ασκείται κατά της αποφάσεως έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στο πλαίσιο ποινικής δίωξης, σε περίπτωση που η απόφαση αυτή λαμβάνεται από αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης και απολαύει της απαιτούμενης ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, εντούτοις δεν αποτελεί δικαιοδοτικό όργανο, έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι ο δικαστικός έλεγχος της ως άνω αποφάσεως και των αναγκαίων προϋποθέσεων για την έκδοση του εντάλματος, ιδίως δε του αναλογικού του χαρακτήρα, πληροί τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία [απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 42].
- 67 Συνεπώς, τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε οι έννομες τάξεις τους να διασφαλίζουν αποτελεσματικά, διά των θεσπιζόμενων μέσων παροχής έννομης προστασίας, τα οποία μπορούν να διαφέρουν από το ένα σύστημα στο άλλο, το επίπεδο δικαστικής προστασίας που απαιτεί η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως αυτή έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου [απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 43].
- 68 Ειδικότερα, η θέσπιση αυτοτελούς δικαιώματος άσκησης ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, σε περίπτωση που αυτή έχει ληφθεί από άλλη δικαστική αρχή, πλην δικαιοδοτικού οργάνου, συνιστά απλώς μία δυνατότητα συναφώς [αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψη 65, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψη 44].
- 69 Ως εκ τούτου, η ύπαρξη στην εθνική έννομη τάξη δικονομικών κανόνων βάσει των οποίων οι προϋποθέσεις έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και, ιδίως, ο αναλογικός του χαρακτήρας μπορούν να ελεγχθούν δικαστικώς στο κράτος μέλος έκδοσης πριν ή ταυτόχρονα με την έκδοσή του, ή ακόμη και μεταγενέστερα, σημαίνει ότι πληρούται η απαίτηση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας [πρβλ. αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg και Openbaar Ministerie (Εισαγγελείς της Λυών και της Tours), C-566/19 PPU και C-626/19 PPU, EU:C:2019:1077, σκέψεις 70 και 71, και της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Openbaar Ministerie (Εισαγγελική αρχή, Σουηδία), C-625/19 PPU, EU:C:2019:1078, σκέψεις 52 και 53].
- 70 Μολονότι, λόγω της δικονομικής αυτονομίας της οποίας απολαύουν τα κράτη μέλη, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 αφήνει σε αυτά περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τον συγκεκριμένο τρόπο υλοποίησης των σκοπών που επιδιώκει, ειδικότερα δε σε σχέση με τη δυνατότητα πρόβλεψης ορισμένου είδους ένδικης προστασίας κατά των αποφάσεων οι οποίες αφορούν ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (πρβλ. απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψη 52), γεγονός παραμένει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε να μην καθίστανται κενές περιεχομένου οι απαιτήσεις που απορρέουν από την απόφαση-πλαίσιο, ιδίως αναφορικά με τη δικαστική προστασία, η οποία συνιστά τη βάση της αποφάσεως-πλαίσιου.

- 71 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση του Χάρτη επιβάλλεται, όπως προκύπτει από το άρθρο 51, παράγραφος 1, του ίδιου του Χάρτη, στα κράτη μέλη και, ως εκ τούτου, στα δικαιοδοτικά τους όργανα, όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ένωσης, όπως συμβαίνει όταν η δικαστική αρχή έκδοσης και η δικαστική αρχή εκτέλεσης εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί σε εκτέλεση της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 (απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Το αυτό ισχύει επίσης στην περίπτωση όπου τίθεται το ζήτημα της αποτελεσματικότητας του δικαστικού ελέγχου που πρέπει να ασκείται, ευθέως ή παρεμπιπτόντως, επί των αποφάσεων οι οποίες αφορούν ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 72 Κατά συνέπεια, όταν το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης δεν προβλέπει αυτοτελές μέσο έννομης προστασίας το οποίο να παρέχει σε δικαιοδοτικό όργανο τη δυνατότητα να ελέγξει τις προϋποθέσεις έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και τον αναλογικό του χαρακτήρα, είτε πριν είτε ταυτόχρονα με την έκδοσή του, είτε έστω μεταγενέστερα, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι δικαστήριο που καλείται να εκδώσει απόφαση σε στάδιο της ποινικής διαδικασίας μεταγενέστερο της παράδοσης του καταζητούμενου πρέπει να είναι σε θέση να ελέγξει παρεμπιπτόντως τις προϋποθέσεις έκδοσης του επίδικου εντάλματος, εφόσον το κύρος του εντάλματος προσβάλλεται ενώπιόν του.
- 73 Τούτο ισχύει ειδικότερα σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη εν προκειμένω, όπου, στο πλαίσιο ενδίκου μέσου το οποίο ασκείται προς αμφισβήτηση της νομιμότητας της αποφάσεως περί επιβολής του μέτρου της προσωρινής κρατήσεως, ζητείται από το επιληφθέν δικαστήριο να ελέγξει, παρεμπιπτόντως, αν ήταν νομότυπη η διαδικασία έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εις βάρος του προσώπου που έχει τεθεί υπό προσωρινή κράτηση και, πιο συγκεκριμένα, αν υπήρχε «ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, καθόσον το επίδικο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατέστησε δυνατή τη σύλληψη και την εμφάνιση του ως άνω προσώπου ενώπιον δικαστηρίου, καθώς και την επακόλουθη επιβολή μέτρου στερητικού της ελευθερίας.
- 74 Ως εκ τούτου, στο πρώτο σκέλος του τρίτου ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, σε περίπτωση όπου δεν υπάρχουν στη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης διατάξεις που να προβλέπουν μέσο ένδικης προστασίας για τον έλεγχο των προϋποθέσεων υπό τις οποίες εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μια αρχή που, ενώ μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, όταν εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται ενδίκου μέσου στο πλαίσιο του οποίου, αφενός, αμφισβητείται η νομιμότητα της διατήρησης της προσωρινής κράτησης προσώπου που παραδόθηκε δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος βάσει εθνικής πράξεως η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαίσιου, και, αφετέρου, προβάλλεται ισχυρισμός περί ακυρότητας αυτού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, επιτρέπει στο εθνικό αυτό δικαστήριο να κρίνει ότι είναι αρμόδιο να ασκήσει τέτοιο έλεγχο του κύρους.

Επί των συνεπειών που έχει, ως προς την προσωρινή κράτηση του προσώπου εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη, η διαπίστωση της ακυρότητας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

- 75 Με το δεύτερο σκέλος του τρίτου ερωτήματός του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν η διαπίστωση της ακυρότητας του επίμαχου στην κύρια δίκη ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης θα έπρεπε να έχει ως συνέπεια την επαναφορά του ΜΜ στην κατάσταση στην οποία θα βρισκόταν αν δεν είχε παραβιαστεί το δίκαιο της Ένωσης, όπερ θα σήμαινε εν προκειμένω την άρση της προσωρινής κρατήσεώς του.

- 76 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, το νόημα του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι να καταστήσει δυνατή τη σύλληψη και την παράδοση του καταζητούμενου, προκειμένου, όπως επιβάλλει ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει η απόφαση-πλαίσιο, η μεν τελεσθείσα αξιόποινη πράξη να μην παραμείνει ατιμώρητη, ο δε καταζητούμενος να διωχθεί ποινικώς ή να εκτίσει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που του επιβλήθηκε [απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2018, ΙΚ (Εκτέλεση παρεπόμενης ποινής), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, σκέψη 39].
- 77 Επομένως, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 148 και 149 των προτάσεων του, από τη στιγμή που ο καταζητούμενος συνελήφθη και εν συνεχεία παραδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει, κατ' αρχήν, εξαντλήσει τα έννομα αποτελέσματά του, υπό την επιφύλαξη των ρητώς προβλεπόμενων στο κεφάλαιο 3 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 αποτελεσμάτων της παράδοσης, και, λαμβανομένων υπόψη των εγγενών ορίων του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το ένταλμα αυτό δεν συνιστά νομικό τίτλο για την κράτηση του καταζητούμενου στο κράτος μέλος έκδοσης.
- 78 Εν προκειμένω, η προσωρινή κράτηση του MM διατάχθηκε με απόφαση που ελήφθη στις 29 Ιουλίου 2020 κατόπιν σχετικής αιτήσεως του εισαγγελέα.
- 79 Εξάλλου, ελλείψει εναρμόνισης των προϋποθέσεων υπό τις οποίες μπορεί να διαταχθεί και να διατηρηθεί σε ισχύ μέτρο προσωρινής κράτησης εις βάρος προσώπου κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη (πρβλ. αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Milev, C-310/18 PPU, EU:C:2018:732, σκέψη 47, και της 28ης Νοεμβρίου 2019, Spetsializirana prokuratura, C-653/19 PPU, EU:C:2019:1024, σκέψη 28), μόνον υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο μπορεί το αρμόδιο δικαστήριο να διατάξει το μέτρο αυτό και να διακόψει, ενδεχομένως, την εκτέλεσή του, εφόσον διαπιστώσει ότι οι σχετικές προϋποθέσεις δεν συντρέχουν πλέον.
- 80 Συνεπώς, ούτε η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 ούτε το άρθρο 47 του Χάρτη επιβάλλουν στο εθνικό δικαστήριο να διατάξει την απόλυση του προσώπου εις βάρος του οποίου έχει ληφθεί μέτρο προσωρινής κρατήσεως, εφόσον διαπιστώσει ότι είναι άκυρο το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που είχε ως αποτέλεσμα την παράδοση του προσώπου αυτού.
- 81 Ως εκ τούτου, εναπόκειται αποκλειστικώς στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο να ελέγξει αν έχει διαταχθεί εις βάρος του προσώπου κατά του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη εθνικό μέτρο στερητικό της ελευθερίας και αν το μέτρο αυτό ελήφθη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης. Επιπλέον, το ίδιο δικαστήριο οφείλει να κρίνει, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους έκδοσης, ποιες συνέπειες μπορεί να έχει η απουσία έγκυρου εθνικού εντάλματος σύλληψης ως προς την απόφαση να τεθεί, και ακολούθως να διατηρηθεί, υπό προσωρινή κράτηση ένα πρόσωπο εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη.
- 82 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλεται στο εθνικό δικαστήριο, εφόσον διαπιστώσει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαίσιου, στον βαθμό που δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, να διατάξει, κατά συνέπεια, την απόλυση του προσώπου το οποίο τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση μετά την παράδοσή του από το κράτος μέλος εκτέλεσης στο κράτος μέλος έκδοσης. Εναπόκειται άρα στο αιτούν δικαστήριο να αποφασίσει, βάσει του εθνικού του δικαίου, ποιες συνέπειες μπορεί να έχει η απουσία τέτοιας εθνικής πράξεως, ως νόμιμης βάσης του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, για την απόφαση διατήρησής, ή μη, υπό προσωρινή κράτηση του προσώπου εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη.

83 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων συνάγεται ότι στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι:

- Αν δεν υπάρχουν στη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης διατάξεις που να προβλέπουν μέσο ένδικης προστασίας για τον έλεγχο των προϋποθέσεων υπό τις οποίες εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μια αρχή που, ενώ μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, όταν εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται ενδίκου μέσου στο πλαίσιο του οποίου, αφενός, αμφισβητείται η νομιμότητα της διατήρησης της προσωρινής κράτησης προσώπου που παραδόθηκε δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος βάσει εθνικής πράξεως η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαισίου, και, αφετέρου, προβάλλεται ισχυρισμός περί ακυρότητας αυτού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, επιτρέπει στο εθνικό αυτό δικαστήριο να κρίνει ότι είναι αρμόδιο να ασκήσει τέτοιο έλεγχο του κύρους.
- Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλεται στο εθνικό δικαστήριο, εφόσον διαπιστώσει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαισίου, στον βαθμό που δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, να διατάξει, κατά συνέπεια, την απόλυση του προσώπου το οποίο τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση μετά την παράδοσή του από το κράτος μέλος εκτέλεσης στο κράτος μέλος έκδοσης. Εναπόκειται άρα στο αιτούν δικαστήριο να αποφασίσει, βάσει του εθνικού του δικαίου, ποιες συνέπειες μπορεί να έχει η απουσία τέτοιας εθνικής πράξεως, ως νόμιμης βάσης του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, για την απόφαση διατήρησης, ή μη, υπό προσωρινή κράτηση του προσώπου εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη.

Επί των δικαστικών εξόδων

84 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι η ιδιότητα της «δικαστικής αρχής έκδοσης» δεν εξαρτάται από την ύπαρξη δικαστικού ελέγχου επί της αποφάσεως έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και επί της εθνικής αποφάσεως με την οποία συναρτάται το ένταλμα αυτό.
- 2) Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, έχει την έννοια ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να θεωρείται άκυρο εφόσον δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Ως τέτοια νοούνται τα εθνικά μέτρα που λαμβάνονται από δικαστική αρχή και έχουν ως αντικείμενο την αναζήτηση και τη σύλληψη προσώπου εις

βάρος του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, με σκοπό την εμφάνισή του ενώπιον δικαστή προκειμένου να διενεργηθούν οι πράξεις της ποινικής διαδικασίας. Το αιτούν δικαστήριο είναι εκείνο που οφείλει να ελέγξει αν μια εθνική πράξη περί απαγγελίας κατηγορίας, όπως αυτή στην οποία βασίζεται το επίμαχο στην κύρια δίκη ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, παράγει τέτοια έννομα αποτελέσματα.

- 3) Αν δεν υπάρχουν στη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης διατάξεις που να προβλέπουν μέσο ένδικης προστασίας για τον έλεγχο των προϋποθέσεων υπό τις οποίες εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μια αρχή που, ενώ μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι, όταν εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται ενδίκου μέσου στο πλαίσιο του οποίου, αφενός, αμφισβητείται η νομιμότητα της διατήρησης της προσωρινής κράτησης προσώπου που παραδόθηκε δυνάμει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος βάσει εθνικής πράξεως η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαισίου, και, αφετέρου, προβάλλεται ισχυρισμός περί ακυρότητας αυτού του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, επιτρέπει στο εθνικό αυτό δικαστήριο να κρίνει ότι είναι αρμόδιο να ασκήσει τέτοιο έλεγχο του κύρους.

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλεται στο εθνικό δικαστήριο, εφόσον διαπιστώσει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας αποφάσεως-πλαισίου, στον βαθμό που δεν βασίζεται σε «[εθνικό] ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, να διατάξει, κατά συνέπεια, την απόλυση του προσώπου το οποίο τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση μετά την παράδοσή του από το κράτος μέλος εκτέλεσης στο κράτος μέλος έκδοσης. Εναπόκειται άρα στο αιτούν δικαστήριο να αποφασίσει, βάσει του εθνικού του δικαίου, ποιες συνέπειες μπορεί να έχει η απουσία τέτοιας εθνικής πράξεως, ως νόμιμης βάσης του επίμαχου ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, για την απόφαση διατήρησης, ή μη, υπό προσωρινή κράτηση του προσώπου εις βάρος του οποίου ασκήθηκε ποινική δίωξη.

(υπογραφές)